



WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Andrzej Stępka

w sprawie **S. K.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2026 r.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 21 stycznia 2025 r., sygn. akt II K 476/24

1. uchyla zaskarżony wyrok łączny w części oznaczonej jako pkt I. i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim;

2. wydatkami związanymi z rozpoznaniem kasacji obciąża Skarb Państwa.

Kazimierz Klugiewicz

Zbigniew Puskarski

Andrzej Stępka

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim w dniu 21 stycznia 2025 r. wydał wobec skazanego S. K. wyrok łączny w sprawie o sygn. akt II K 476/24. W części

wstępnej wyroku Sąd przytoczył w kolejnych punktach 22 wyroki wydane wobec skazanego przez różne sądy w latach 2012-2023, zaś w pkt I. części rozstrzygającej na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt XIX-XXI części wstępnej wyroku, tj.:

- karę roku ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 11 lipca 2022 r. w sprawie o sygn. akt II K 283/22. Karę tę w toku postępowania wykonawczego zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności 5 miesięcy i 29 dni,

- karę 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 7 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 959/22,

- karę 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 28 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 765/22 (wszystkie wymienione kary zostały wykonane),

i wymierzył skazanemu karę łączną roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 577 k.p.k. W pkt II wyroku zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej okresy wykonywania poszczególnych kar jednostkowych i uznał, że kara łączna wymierzona w punkcie I sentencji wyroku została wykonana w całości. Nadto na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. ustalił, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu, a na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami ujętymi w pkt I-XVIII i XXII części wstępnej. Wyrok zawiera również rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów sądowych.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 29 stycznia 2025 r.

Kasację od opisanego wyroku łącznego wniósł Prokurator Generalny. Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia przyjętego w pkt I, na korzyść skazanego S. K. , zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 410 k.p.k., skutkujące rażąco obrażając przepisy prawa materialnego – art. 85 § 1 k.k. i art. 87 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec skazanego S. K. kary łącznej 1 roku i 10 miesięcy

pozbawienia wolności w następstwie połączenia kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 7 grudnia 2022 r. o sygn. akt II K 959/22 oraz kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z dnia 28 grudnia 2022 r. o sygn. akt II K 765/22 z karą 1 roku ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 11 lipca 2022 r., o sygn. akt II K 283/22, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, zamienioną postanowieniem z dnia 8 grudnia 2022 r. na zastępczą karę 5 miesięcy i 29 dni pozbawienia wolności, mimo że kara ta nie podlegała łączeniu, ponieważ postanowieniem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 1 października 2023 r. o sygn. akt II Ko 1860/23, prawomocnym z dniem 14 października 2023 r., na podstawie art. 2a § 2 k.w. została zamieniona na karę 1 miesiąca ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, która to okoliczność wynikała z akt sprawy Sądu Rejonowego w Łukowie o sygn. akt II K 283/22 ujawnionych w toku rozprawy o wydanie wyroku łącznego”. Podnosząc tak sformułowany zarzut, Autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku łącznego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwalało uwzględnić ją w całości w trybie art. 535 § 5 k.p.k., tj. na posiedzeniu bez udziału stron.

W aktach sprawy o wydanie wobec skazanego S. K. wyroku łącznego prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim pod sygn. II K 476/24, znajdują się odpisy wyroków wymienionych w części wstępnej wyroku łącznego, nadto dokumenty świadczące, że Sąd ten zwracał się do poszczególnych sądów o nadesłanie akt spraw, w których wyroki zostały wydane i że akta te otrzymał, w tym akta sprawy rozpoznanej przez Sąd Rejonowy w Łukowie pod sygn. II K 283/22, które uznał za dowód w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego (k. 20, 25, 447-448). Sąd orzekający akt tej sprawy nie poddał jednak uważnemu oglądowi, skoro najwyraźniej nie zauważył, że znajduje się w nich dokument, który wyklucza

możliwość objęcia wyrokiem łącznym wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie wydanego w sprawie II K 283/22 – postanowienie tego Sądu z dnia 1 października 2023 r. (k.104 akt sprawy II K 283/22).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 11 lipca 2022 r., sygn. akt II K 283/22, S. K. za dokonaną 28 marca 2022 r. kradzież artykułów kosmetycznych o łącznej wartości 579,98 zł, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. został skazany – jak wyżej podano – na karę roku ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, która później została zamieniona na zastępczą karę pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy w Łukowie prawomocnym postanowieniem z dnia 1 października 2023 r., sygn. akt II K 283/22, II Ko 1860/23, na podstawie art. 2a § 2 k.w. zamienił wspomnianą karę roku ograniczenia wolności na karę miesiąca ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym i stwierdził, że kara ta została wykonana w całości. W uzasadnieniu podał, iż wydanie tego orzeczenia było konieczne wobec wejścia w życie w dniu 1 października 2023 r. zmiany ustawy Kodeks wykroczeń, w świetle której czyn przypisany skazanemu (kradzież rzeczy o wartości nieprzekraczającej 800 zł) stał się wykroczeniem.

Konsekwencją pominięcia w toku procedowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego postanowienia Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 1 października 2023 r. było wymierzenie S. K. kary łącznej pozbawienia wolności ukształtowanej z uwzględnieniem kary roku ograniczenia wymierzonej skazanemu wyrokiem wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie wydanym w sprawie II K 283/22, chociaż nie było to możliwe w sytuacji, gdy kara ta przestała istnieć w obrocie prawnym w wyniku postanowienia tego Sądu z dnia 1 października 2023 r. Jak wskazał Sąd Najwyższy, kary zamienione w wyniku przeprowadzenia ich kontrawencjonalizacji na podstawie art. 2a k.w., nie podlegają łączeniu z karami wymierzonymi na podstawie przepisów Kodeksu karnego (zob. wyroki: z dnia 7 sierpnia 2024 r., V KK 295/24; z dnia 5 listopada 2025 r., V KK 355/25). Jest zatem faktem, że Sąd meriti rażąco naruszył wskazane w zarzucie kasacji przepisy prawa, co miało istotny wpływ na treść wyroku łącznego, także w zakresie wysokości wymierzonej skazanemu kary łącznej

pozbawienia wolności. Jest oczywiste, że dla zaistnienia przedmiotowego uchybienia nie miało znaczenia stwierdzenie Sądu, iż kara ta została wykonana w całości.

W celu usunięcia opisanej nieprawidłowości należało postąpić zgodnie z wnioskiem kasacji, tj. uchylić wyrok łączny w zaskarżonej części i w tym zakresie przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim, który wyda zgodne z prawem orzeczenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w pkt 1 wyroku. Zawarte w pkt 2 rozstrzygnięcie w przedmiocie wydatków związanych z rozpoznaniem kasacji znajduje oparcie w art. 638 k.p.k.

[J.J.]

Kazimierz Klugiewicz Zbigniew Puskarski Andrzej Stępka